

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Slezák Tamás (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Sátori Anna (címe) ügyvéd által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. október 5-én kelt 40.P.25.847/2009/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 60.000 (hatvanezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... -én kelt ... számú állásfoglalást adott ki, amelyet a II. rendű alperes, mint a bizottság elnöke, az I. rendű alperes pedig, mint a bizottság társelnöke írt alá.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperesek által aláírt állásfoglalás személyiségi jogát, jóhírnevét sértette.

Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől és 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt is előterjesztett.

Előadta, hogy az alperesek a sérelmezett állásfoglalást a munkaadói és munkavállalói oldalnak megküldték, így nagy nyilvánosság előtt sérült meg személyiségi joga.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Előadták, hogy a ...-ben résztvevő 10 tag az állásfoglalást egyhangúlag hozta, nem magánszemélyként, hanem a testület vezetői minőségében jártak el. Ezen

túlmenően az állásfoglalás nem tartalmaz általánosító, indokolatlanul bántó jellegű tényeket és a kifogásolt, felperes által sérelmezett kijelentések részben megfelelnek a valóságnak, részben pedig olyan véleményt tartalmaznak, amelyek nem alapozzák meg a jogsértés megállapítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 napon belül 50.000 forint + áfa perköltséget. A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 60.000 forint eljárási illetékről megállapította, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Az ítélet indokolásában elsődlegesen azt rögzítette, hogy az állásfoglalást a ..., mint szervezet hozta, az abban foglaltak a szervezet álláspontját tartalmazzák, azt az alperesek, csak mint képviselők írták alá.

A Pp. 163. § (1) és a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett volna azt igazolniuk, hogy a kifogásolt állásfoglalásban írtak az alpereseknek, mint magánszemélyeknek tulajdoníthatók, azért felelősséggel tartoznak. Ezt nem sikerült bizonyítani, így az elsőfokú bíróság nem tudta megállapítani az alperesek esetleges felelősségét. Önmagában az, hogy aláírták az állásfoglalást nem értékelhető úgy, hogy az az ő álláspontjukat tükrözi, hogy a kijelentések tőlük származnak.

Ezt követően a Pp. 141. § (2) bekezdésére és a (6) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy nem tudott helyt adni a felperes tanúbizonyítási indítványainak. Előkészítő iratában a felperes ugyan indítványozta ..., ..., illetve ... tanúmeghallgatását, azonban idézhető címüket nem jelentette be.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során részletesen tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről, a bizonyítatlanság következményeiről, azonban a felperesnek nem sikerült felkutatnia az általa meghallgatni kért tanúk idézhető címét. Az elsőfokú bíróság a felperes alelnökét megidézte, aki azonban a tárgyaláson nem jelent meg. Ismételt idézését pedig nem találta szükségesnek, mert tőle értékelhető, illetve elfogulatlan tanúvallomás nem volt várható.

Tekintettel arra, hogy nem került bizonyításra, hogy az alpereseknek tulajdonítható a kifogásolt állásfoglalás, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a vitatott kijelentések megvalósítják-e a Ptk. 78. § (1) bekezdése szerinti jóhírnév megsértését, és a keresetet, mint alaptalant elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, újabb határozat hozatalára utasítását.

Fellebbezésében ismertette kereseti kérelmét, annak indokait, majd kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az általa meghallgatni kért tanúk idézhetőségi címének bejelentésére nem hívta fel.

Kifejtette, hogy a ... nem tekinthető perképesnek, tehát a bizottsággal szemben nem terjeszthetett elő keresetet, így a bizottság nevében kijelentéseket tevő személyekkel szemben tudott csak fellépni. Megjegyezte, amennyiben a bizottság további tagjait az alperesek megjelölik, abban az esetben velük szemben is

előterjeszti igényét, és kiterjeszti keresetét azokra a személyekre, akik a bizottság állásfoglalásának a megszövegezésével egyetértettek.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel az alpereseket arra, hogy jelöljék meg a bizottság további tagjait.

Ezen túlmenően szerinte az ítélet indokolása pontosítást igényel, az pedig iratellenes, hogy az állásfoglalást a bizottságban levő 10 tag egyhangúlag hozta, mivel a ...-i emlékeztetőhöz csatolt jelenléti ív szerint a munkáltatói oldalról ketten, a munkavállalói oldalról pedig öten vettek részt az ülésen.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatta le a szükséges bizonyítási eljárást, így teljesen megalapozatlan ítéletet hozott az ügyben, ezért az eljárás megismétlése indokolt.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

Változatlanul állították, hogy a ... -i ... számú állásfoglalása nem nekik, mint magánszemélyeknek tulajdonítható.

Közltek, hogy a 2009. évi LXXIV. törvény 14. §-a alapján a ... megállapodásokat köthet, kollektív tárgyalásokat folytathat, így a Pp. 48. §-a értelmében perbeli jogképességgel rendelkezik, mert jogok illethetik, kötelezettségek terhelhetik.

Ezen túlmenően kifejtették, hogy az állásfoglalás a felperes vonatkozásában „általánosító és indokolatlanul bántó jellegű tényeket” nem tartalmaz, így a jogsértés megállapításához szükséges feltételek nem állnak fenn.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, annak alapján helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta, az alábbi indokolásbeli kiegészítéssel.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a Ptk. 75. § (1) bekezdése általános védelemben részesíti a személyiségi jogokat, amikor kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. §-a alapján a személyhez fűződő jogok védelme a jóhírnév védelmére is kiterjed, amelynek sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel.

A jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésének törvényi tényállása szerint az követi el a jogsértést, aki nyíltan vagy burkoltan, célzással vagy utalással az érintett személyre vonatkozó valótlan és sértő közlést, nyilatkozatot tesz, illetve ha véleménynyilvánítása indokolatlanul sértő, bántó, kifejezés módjában lealázó. Ebből következően elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy ki az a természetes vagy jogi személy, aki az állított jogsértést megvalósította.

Jelen perben a felperes a határozatában a rá, mint szakszervezetre vonatkozó közléseket sérelmezte.

Az állásfoglalást a II. rendű alperes, mint a bizottság elnöke, az I. rendű alperes, mint annak társelnöke írta alá, ezért - tekintettel arra is, hogy a ... perbeli jogképességgel nem rendelkezik - a felperes a magánszemélyeket jelölte meg alperesként.

A „Megállapodás az ... működésének feltételeiről és rendjéről a jogi szabályozás megalkotásáig terjedő időszakban” (Magyar Közlöny 2004/203. száma) - rendelkezik az ágazati párbeszéd bizottságok létrehozásáról, tagjainak döntéshozatali jogosultságáról, státuszáról.

„Az autonóm társadalmi párbeszéd megerősítése” című PHARE projekt célja a munkaadók és a szakszervezetek közötti közvetlen, valamint a kormányzati szervekkel történő eseti konzultációk lefolytatása, illetve megállapodások és kollektív szerződések létrehozása ágazati szinten.

... munkavállalói és munkáltatói érdekképviselők hozhatnak létre.

A ... alkotó szervezet a ... (...) és a ... (...). Mindkét szövetség a Fővárosi Bíróság által bejegyzett társadalmi szervezet, jogi személy.

Az ... ügyrendje szerint a munkáltatói és a munkavállalói oldal adott kérdésben egyeztet, javaslatot tesz, majd a bizottság a szükséges eljárás, konzultáció lefolytatását követően határozatot hoz és kinyilvánítja álláspontját.

Mindebből következően a bizottság valóban nem rendelkezik perbeli jogképességgel, azonban a bizottságot alkotó két szervezet jogi személy és az ő nevükben kerül sor az állásfoglalások kiadására, tehát a két szakszervezeti szövetségnek és nem az őket képviselő magánszemélyeknek állhat fenn a felelőssége az esetleges jogsértések vonatkozásában, ők azok, akik az állásfoglalásban rögzítettek valóságtartalmáért felelősséggel tartoznak, és akik a bizottság által elfogadott személyhez fűződő jogot sértő állásfoglalás esetén a jóhírnévsértést megvalósítják.

Mindezek alapján az alperesek, mint magánszemélyek részéről a Ptk. 78. §-a szerinti jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése nem állapítható meg, mert önmagában az, hogy a bizottság hivatalos állásfoglalását a munkavállalói, illetve a munkaadói oldal nevében aláírták nem jelenti azt, hogy az abban foglaltakat úgy kell tekinteni, mintha a közlések tőlük, mint magánszemélyektől származnának, mivel azt egyértelműen a társadalmi szervezet képviselőjeként írták alá.

Ezen jogi álláspontra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla is szükségtelennek tartotta a további bizonyítási eljárás lefolytatását, a tanúk meghallgatását.

Rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az alperesek személyének megjelölése a felperes feladatkörébe tartozik, a kereseti kérelmet az eljárásjogi követelményeknek megfelelően (Pp. 121. §) az igényérvényesítőnek kell előterjesztenie, ezért nincs jogszabályi alapja, törvényes kötelezettsége az alpereseknek arra, hogy az állásfoglalással egyet értő, az azt aláíró további személyeket megjelölje annak

érdekében, hogy a felperes keresetét a bizottság valamennyi tagjával szemben elő tudja terjeszteni.

A másodfokú bíróság mindezen indokolásbeli kiegészítés mellett egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, a kereset elutasításával és annak indokaival is.

A fellebbezési költségek viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 239. § (1) bekezdésén keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, a 6/1986.(VI. 24.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. május 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő